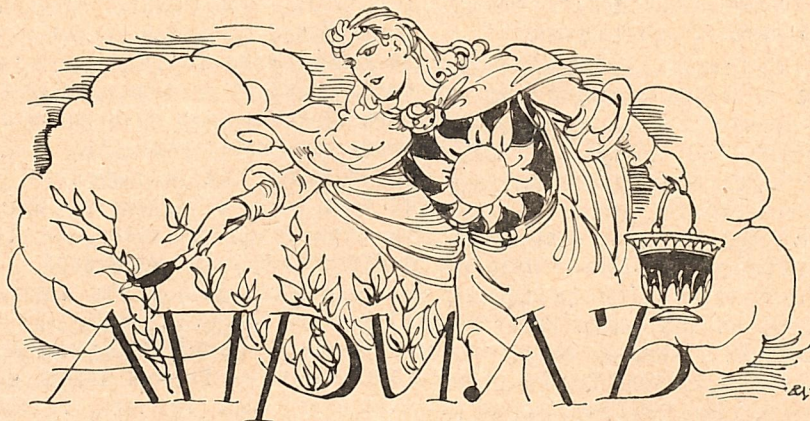

— Виждаш ли го туй, туй е то
електромърътъ, тукъ се мѣри електри-
чеството, на минута, на секунда, и после
ние плащаме . . .

Още повече съѣтна на Калинка. Вънъ
бѣше се сипнало меко слънчице, мъгла-
та се дигнала, и улицитѣ шумѣха и ма-
мѣха за новъ животъ.

Стоянъ Ц. Даскаловъ

Отъ гурбетъ се пакъ завърна
снаниятъ левентъ Апрель
и родината си зърна
съ погледъ радостенъ и милъ.

Но завари я, горката,
въвъ несрета и печаль . . .
Бѣ замлъкналь изъ полята
медниятъ, пискливъ каваль.

Обезлистенитѣ клони
на горкитѣ дървеса
правѣха подъ небосклона
неприветенъ и леса.

Сива глѣхнѣше земята,
пусто бѣше вредъ навънъ,
а тревитѣ и цвѣтята
още спѣха въ зименъ сънъ.

Сви се на Апрель сърдието
но за чудо, ей, следъ мигъ
проясни му се лицето
и нададе весель викъ.

Въ мигъ ржкавитѣ левента
си запретна и подви,
грабна свойтѣ инструменти
и за трудъ се залови.

Клонитѣ на дървесата
боядиса съ цвѣтъ зеленъ,
съ пѣстри цвѣтове — цвѣтята,
а божура съсъ червенъ.

Сънно слънцето надникна
задъ отсрещния баиръ
и лжчи отъ радостъ бликна
по свѣта на длъжъ и ширъ.

Бодро писнаха кавали,
плъзнаха навредъ стада,
и отъ зимнитѣ печали
не остана ни следа.

Възсияля — Апрель — доволенъ,
съ пожелания безчетъ,
яхна конь и весель, воленъ,
пакъ замина на гурбетъ.

Любомиръ Дойчевъ